

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.



Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 8. V Ptuju v nedeljo dne 24. februarja 1907. VIII. letnik.

Prvi naš strankini zbor.

(Nadaljevanje in konec).

V. Časniki in tisek stranke.

Poročevalec dr. pl. Plachki je govoril o ustanovitvi tiskovnega društva „Stajercovega“ in prečita društvena pravila. To društvo ima namen, ustvariti finančni temelj listu in vsemu našemu tisku. Izdali se bodo deležni listki. Vsak član tega društva ima podariti 10 K posojila. Ta svota se obrestuje in tvori prometni kapital za društvo. Govornik je pojasnil, da imajo vse pomembnejše stranke tako tiskovna društva. Priporočal je sprejetev predlaganega društva in mnogobrojni pristop. (Odobranje.)

Zbor je sklenil ednoglasno in brez debate ustanovitev „Stajercovega tiskovnega društva“ na podlagi pravil, katerih glavni paragrafi so sledeči:

§ 3. Član društva je lahko vsak samostojni, polnoletni moški avstrijski državljan. Pristop se naznani društvu pisno ali ustmeno. Odhoda pa lahko odkloni sprejem, brez da bi povedal za-to vzroke.

§ 4. Vsak član mora podariti društvu posojila 10 K, katere se vrne in obrestuje; poleg tega se letni donesk.

§ 8. Društveno delo opravljata občni zbor in društveni odbor itd. itd.

Urednik K. Linhart je poročal o uredništvu lista in zlasti pritoževal, da se mu dopisila tolikokrat osebne, malenkostne dopise, ki se jih vrže potem v koš. Priporočal je v tem oziru stvarnost. (Odobranje.)

Tiskarnar g. W. Blanke je poročal o potrebi izdajanja knjižic, koledarjev itd. ter je označil s številkami, kake svote bi tako izdajanje stalo. Tudi to poročilo se je vzelo na znanje.

VI. Društva naše stranke.

Veleposestnik g. Maks Straschill je poročal o društvih „Stajercove“ stranke. Označil je delovanje že obstoječega društva na Bregu pri Ptuju in priporočal ustanovitev primernih političnih društev. (Odobranje.)

VII. Razno.

Pri zadnji točki je podal urednik K. Linhart sledeče predloge: 1. Vpeljejo naj se „Stajercove“ užigalice. — 2. Izdaja naj se za leto 1908 „Stajercov“ koledar. — 3. Zgodovina „Stajerca“ in njegove stranke naj se izda v primernih obliki tudi v nemškem jeziku.

Vsi ti 3 predlogi so bili ednoglasno in z odobravanjem sprejeti.

Nadalje je predlagal govornik dvoje resolucij. V prvi je zahteval, naj pripravijo naši deželni poslanci trboveljskega župana Roša do tega, da odgovori na napade „Stajerca“. V drugi resoluciji pa je opozarjal na bojkotno gibanje in obdolžil namestnika štajerskega glavarja dr. Jurtele, da je povzročitelj tega bojkota.

Župan Orng je izjavil, da je on mož, katerega danes razni nasprotniki najbolj napadajo. Rekel je, da pričakuje očitni napad v deželni zbornici in da hoče tam dokazati, da je vso prvaško očitanje podla laž. Potem pa bode on (Orng) prijel napadalec za ušesa. (Zivahno odobranje.)

Po kratki debati katere se je udeležil tudi

ormužki župan Kautzhammer, sta se sprejeli obe resoluciji. V deželni zbornici se bode govorilo naprej.

S tem je bilo glavno delo končano in predsednik Stiger je zaključil velezanimivo zborovanje.

Prvi naš strankarski zbor je dokazal, da smo živi in krepki in da je le iluzija, le sen, kar si predstavljajo naši nasprotniki, — da bi namreč naše gibanje umrlo. Napredek zmaguje in tudi na Štajerskem in Koroškem bode premagalo svitlo solnce napredka temno noč klerikalnega prvaštva.

Politični pregled.

Volitve razpisane. Minister za notranje zadeve je določil, da se vršijo nove volitve za državno zbornico v torek, 14. majnika; ako bodo ožje volitve potrebne, se bodo vršile četrtek, 23. maja. — 14. odnosno 23. majnika velja kot volilni dan za vse kronovine, razven Galicije in Dalmacije. S tem so torej volitve razpisane in boj se prične na celi črti. Glasov nove postave ima volilno pravico vsaka oseba moškega spola, ki je dokončala 24. leto, ki je avstrijski državljan, ki ni izključen vsled kakšnega vzroka od volilne pravice in ki biva v občini od dneva razpisa volitve (19. februarja 1907) vsaj eno leto. Za poslanca se zamore voliti vsako osebo moškega spola, ki je vsaj 3 leta avstrijski državljan, čez 30 let star in ni izključen od volilne pravice. Naprednjaki, na delo!

Splošna volilna pravica in deželni zbori. Iz Dunaja poročajo, da se je izjavil cesar proti temu, da bi se vpeljala splošna in ednaka volilna pravica tudi za deželne zборе. Zato baje tudi vlada ni dovolila vpeljavo splošne in ednake volilne pravice za tržaški občinski svet, ki je obenem deželni zbor.

Deželni zbori v Salzburgu, Gorici, Vorarlbergu in na Češkem so pričeli s svojim zasedanjem. Vlada je sklicala nadalje za 25. t. m. deželne zборе za Štajersko, Moravsko, Trst in Zg. Avstrijsko.

Ogerski škandali se vlečejo kakor morske kače skozi časopise. Lump Polonyi je odstopil in celi svet pričakuje, kaj vse se mu bode pri sodnji dokazalo. Dosti prida niso ti ogerski politiki. Šele te dni je bil obsojen poslanec Nessi zaradi goljufije na 3 mesece ječe. Polonyijevemu škandalu je sledil drugi. Poslanec Lengyel je pustil namreč iz tajne vladine pisarne ukrasti neke dokumente, iz katerih je razvidno, da je podkupavala ogerska vlada razne časopise z velikanskimi svotami. Škandal je vedno večji. Res, posebno ponosni ne smemo biti na svoje madžarske sosedel!

Iz Srbije. Tednik „John Bull“ v Londonu je objavil članek, v katerem trdi, da je srbski kralj nezmožni, duševno in telesno propadli pijanec, prestolonaslednik pa navadni pustolovec. Srbska vlada je list vsled tega prosila, naj ne piše tako odkrito. Ali celi svet ve, da je kralj Peterček — na koncu svoje latinščine. Prvaki in njih listi so povzdigavali svoj čas tega kralja po revolverjevi milosti v deveta nebesa. Zdaj seveda molčijo . . .

Krvava Rusija. Ustaši so ustrelili šefa pristana v Baku. Istočasno so ustrelili delavci na ulici ravnatelja Kretschmerjeve fabrike v Lodzu. Nadalje so umorili tajnika Nik. Witte v svoji graščini in vrgli 2 hlapca v vodnjak. V Varšavi pa je obsodilo vojno sodišče 3 ustaše na smrt.

Dopisi.

Sv. Vid nad Valdekom. Znani župnik Fricke Repolusk je rogovilil na prižnici in opsoval tiste občane, ki ga niso hoteli voliti v občinski odbor. Pravil je, da je prišla neka ženka k njemu in mu je rekla, da bi ga ženske gotovo volile. Ja, Fricke, dobro je, da nimajo terojalke prvo besedo! Sicer se pa zdaj Repolusk poteguje, da bi vendar prišel v odbor. Pa ne bodeš kaše pihal, Fricelj! Mi te ne maramo in veselje bode zavladalo v naši občini, kadar jo od nas odkuriš. Ti, fajmošter, ponižno se priporoči pri „Stajercu“, da ti pošlje svojo 6. štev. Tam prečita novo volilno postavo in videl bodeš, da se odslej ne sme več tako nastopati, kakor so klerikalni hujšakači dosedaj nastopali. Ako pa psuješ čez naš list, prijeli te bodedo odločneje za ušesa. Enega slabega naročnika si „Stajercu“ odbil, ali zato je „Stajerc“ šest novih dobil.

Neuhaus (Doberna) pri Celju. Med hudo zimo smo zasneženi Dobrnčanje tako, da nimamo dosti dotike z ostalim svetom. 14. t. se je zgodila pri nas neka nesreča in duhovni gospod in kaplan ter nasprotnik naprednjakov Francelj Schreiner se je moral potruditi na mrzli zrak, da podeli amirajočemu človeku zadnjo tolažbo. Pri tej priložnosti sta čula dva moža zvonjenje; vkljub mrazu sta stopila iz hiše, pokleknila in pričakovala blagoslov z Najsvetejšim. Ali duhovnik je takoj opazil, da sta ta dva možaka pristaša napredne stranke; pogledal ju je zaničljivo in šel mimo, brez da bi ju blagoslovil. Ali je sv. blagoslov le za prvake ali za vsacega kristjana? Ni čuda, da raste vsled takega sovraštva nejevolja in napetost ter da peša vera. Kdo je kriv temu? Gotovo tisti, ki ne privoščijo naprednjaku niti blagoslova, ako ravno je Kristus še na križu molil za — sovražnike.

Iz Vojnika. Dne 6. do 8. t. m. se je tudi v Vojniku priklatil, baje iz Dobre neki črno kostonci srednje, precejšnje velikosti, hišni „stekli pes, ki je držal rep med nogami navzdol, ter glavo pobešeno proti tlam. Stikal je od hiše do hiše, vohal in obiskoval pse, ter jih večinoma ogrizel. Ker imajo tukaj psi že več mescev nagobčnike (Maukörbe), se ti seveda niso mogli braniti, dočim je bil stekli brez nagobčnika! Bil je ta sicer obstreljen, a ni pal, potem je zginit, a 9. in 10., to je v soboto in pustno nedeljo, je spet prišel od nekodi, ter zopet pse iskal in grizel. Ravno o tem času proti 8. uri dopoldne so ljudje iz cerkve križem hodili, toraj je bila velika nevarnost. A neki mladi pogumni čevljar, tudi vojak, po imenu Miha Ribizl, psa zagledavši se takoj z gnojnimi vilami oboroži, ter ga čaka za hlevom in ga vdari in pobije na glavi, in tako mogoče še veliko več ne srečo zabrani! Zato je res čudno in žalostno, ta tak junak, ki se v blagor za druge

v veliko nevarnost pada, in lahko da velike daljno nesreče reši, nobene odškodnine od politične oblasti ne dobi, ko jo še menda bolj za služi, nego tisti, ki utapljačnega iz vode potegne. Zaradi tega peklenskega psa je bilo 23 psov postreljenih in pobitih, s kojimi je prišel nevarni v dotiko; drugi so živi ostali, ker jih stekli ni našel. Med pobitimi so bili zlasti trije veliki, dragi psi, eden lovski, mesarski in bernardinski. Sploh je bilo veliko žalovanje za vsemi. Ogrizel je pa stekli tudi ljudi, deloma za obleko, deloma na koži, ki so jih takoj v zdravilne peljali. Glava steklega psa je iz Celja na Dunaj v natančno preiskavo poslana. Ker se ta huda nevarnost sedaj tako pogosto nahaja, bilo bi dobro, ako bi se od politične oblasti pri časnikih popisalo, kako ta „strahovita bolezen“ pri psih nastane, da bi lastniki psov bolje znali paziti.

Sv. Janž na Dravskem Polju. Vse bi bilo dobro, ko bi „misijonev“ ne bilo. Pri nas so „misijonariji“ prosinca meseca tako lagali čez „Stajerca“, da se je kar kadilo. Rekli so, da ne dobi odveze, kdor bere ta list. Tudi so zapovedali, da morame vprašati farje, katerega naj volimo za poslanca. Hvala Bogu, naš župnik Škerjanc se ne briga za politiko, ako ravno je pri nas klerikalstvo zelo močno. Ali mi se tega ne vstrašimo in ostanemo „Stajerčevi“ pristaši!

Police v zg. radgonskem okraju. Preljubi „Stajerc“, v naši občini je doslej vse spalo. Pred kratkim sem bil v Slanovi gostilni v Hercogbergn. Bilo je precej gostev. Poslušal sem jih in slišal, da je Pehovski župnik dobri gospod, katerega ljubijo in spoštujejo vsi farani. Ali slabo je, da imajo pevci med sabo tudi slabe ljudi, kakor je France Wuk. Sramota za celo faro! Prihodnjik kaj več.

Loka pri Žusmu. Župnik Šebator Tone, poštar in lovec, je še vedno hud na napredne časnike. Ali, g. župnik, „Stajerc“ je boljši od vseh farovskih klerikalnih časopisov. Zdaj našemu župniku že težko dene, ako ljudje gostijo 2 ali 3 dni služijo; menda se boji, da bode njegova zbirca manjša. Tako se je repenčil župnik enkrat, da imajo ljudje godce in po 3 dni „ohcet“ držijo, potem pa 3 leta stradajo. Torej ljudje, za vas ni nobene veselice... Sicer pa ni prišel še nobeni kmet k fajmoštru berati, pač pa pošlje fajmošter dvakrat po fari „peklati“. Le pometajte pred svojimi durmi! Vi prepovedujete po gostijah streljati, ali koliko se je pa po vaših godih streljalo? Na Prevorju pa so dobili novega župnika, ki gre prav rad na veselice. Ali možakar ima tudi največje veselice, kadar udirha čez „Stajerca“. Navedel je celo število „Stajerčevih“ naročilov. Kje je to izvedel? Ali zopet potom zlorabe uradne tajnosti?! Zakaj pa farji sami „Stajerca“ berejo? Kmetje, ne prestrašite se psov! Ti „Stajerc“ pa deluj, da ne bodo naše glave več z deskami zabite. Saj te komaj pričakujemo, ko prihajaš vendar že vsaki teden. Le naprej!

Iz Slomov. Ker so si naši klerikalci lani na vse mogoče načine prizadevali in tudi črnuje iz sosednih občin na pomoč poklicali, da so naprednjake izpodrinili, — je dobro, ako si ogledamo novo klerikalno gospodarstvo v občini. Preglejmo številke! Od 1. junija do 31. decembra p. l. se je plačalo županu K 70 (!), za šoder K 20, za tir na Polenšak K 20, mostnice na mostu K 44, pri cesti K 20, občinskemu pisarju K 20; zdaj namreč nima občina niti svojega pisarja, temveč si ga mora izposoditi pri sosednih občinah. Prejšnji napredni župan je dobival začetkoma le K 40 na leto in je bil s to plačo celih 15 let zadovoljen ter je vse sam pisal, brez da bi si za to kaj računil. Gledal je ravno na občni blagor! Potem se je izdelal pred leti načrt, da se plačuje županu na leto K 80 in za mostnice (pol šolna na most položeno, 1 K 60 h. Sedanjí župan pa si zna mastno računiti in svojo plačo skoraj podvojiti. To je pa tudi vse, kar zna. Prejšnji napredni župan je prihranil občini 548 K. Sedanjí klerikalni odbor pa je od tega shranjenega denarja že 100 K porabil, tako da ima občina le še K 446 34. V 3 letih bode klerikalni odbor vse porabil in občani bodo skozi prste gledali. Dragi naprednjaki občine Slome! Kadar bode občinski račun izložen, idite in ga preglejte natančno, da se ne bode občinski denar

po nepotrebnem razmetavalo in občini večje procente nalagalo. Sramota za občino, ki nima niti svojega pisarja. Vbogi reveži, zdaj streljajte na čast klerikalni „zmagi!“ Zdaj se gre za vaše krvave groše in kmalu izpoznate klerikalno gospodarstvo! Naprednjak.

Gutštajn na Koroškem. Kaj pa je novega?

9. t. m. je zvonil naš mežnar jutrajnico dvakrat, enkrat ob 3. uri, drugič ob poli 7. uri. Res, takega človeka, kot je naš mežnar, ki vtika svoj nos v politiko, psuje naš list, svojo službo pa ne opravlja, pognali bi že drugod davno proč. Izgubi se vendar, mežnar; nikdo se ne boče za teboj jokali!

Novice.

Prvi shod naše stranke se je vršil 17. t. m. v Ptuj. Bil je dobro obiskan. Predsedništvo je vodil načelnik „Napredne zveze“ g. Maks Strasschill iz Brega pri Ptuj. Poleg pristašev iz Ptuj je prišlo tudi več prijateljev iz Št. Vida, Brega, Hajdine in Ragoznice. O 1. točki „Namen in naloga naprednega gibanja“ je poročal urednik g. Karl Linhart. V čez eno uro dolgem govoru je naslikal razvitek političnih strank, ožigosil namene teh strank in označil nalogo, katero ima izvršiti naša stranka. Burno odobranje je sledilo govoru. Potem se je vpisalo več novih članov našega tiskovnega društva. Shod je govoril nadalje o državnozbornskih volitvah in je sklenil, vprazoriti v kratkem velik kmetški shod v Ptuj. Vprašanje kandidatur bode odločilo strankarsko vodstvo sporazumno z zaupniki. Z lepim uspehom je končalo to prvo zborovanje naše novo ustanovljene napredne stranke. Temu shodu sledili bodo drugi. Iz vseh krajev prihajajo kmetje, ki nas prosijo, naj napravimo v njih občinah shode. In prišli bomo!

Njih žrelo je odprti grob... Politikujoči duhovščini v spominsko knjižico je zapisal kardinal dr. Katschtaler zanimive besede. Kardinal in salcburški nadškof je izdal namreč pastirsko pismo, v katerem pravi m. dr.: „Čas volitve je čas boja. Gotovo se moramo braniti, brez boja ni zmage, brez zmage ni krone. Nekateri pa se ne sramujejo med bojem niti laži in obrekovanja, niti nasilja, da bi premagali svojega nasprotnika, kakor da bi ne bilo ne pete ne osme božje zapovedi, kakor da bi bila čast in dobro ime nič vredna. Besede psalmista postajajo resnične: „V njih ustah ni resnice, njih srce je hinavsko njih žrelo je odprti grob, s svojimi jeziki sleparijo (psalm 5, 10, 11). Da, ako smo napadeni, se smemo in se dostikrat moramo braniti. Ali pri temu ne pozabite na ljubezen! O da bi tudi med volitvami nikdo ne pozabil, da je tudi nasprotnik brat v Kristusu, da je odrešen po krvi božanskega Odrašenika in da bode morda za vse veke član nebeškega kraljestva...“ Tako je govoril kardinal dr. Katschtaler. Dobro! Ali prelistajmo zdaj klerikalno časopisje in našli bomo le laž, le obrekovanje, — v cerkvi, na prižnici in v spovednici se goji nasilje, — politikujoči duhovni so že davno pozabili, da je ljubezen temelj krščanstva, da je Kristus vse ljudi brez razlike svoje smrtjo na križu odrešil! Res, duhovni, ki ste spremenili cerkev v politično bajto, zapomnite si kardinalove besede, in — držite jih!

Še vedno molčijo, — ali ne damo jim preje miru, dokler ne izpregovorijo. Povedali smo, da so nas prvaki prosili, naj ne napadamo hofrata Ploja. Prvaški listi so nam vsled tega očitali, da lažemo. Povedali smo, kdo nas je fehtal in zdaj — molčijo! Vi, gospod Spindler, ako imate le iskrico poštenja v sebi, potem morate to svojim čitateljem povedati. Ako tega ne storite, potem ste ravno takšni jezuiti kakor „Fihpos“. Vun z besedo! Vi prvaški listi ste lagali in, ako ste pošteni, morate to priznati. — Potem drugo: Kaj je s tatvino v Turškem vrhu? Pisali smo natančno, da je ukradel prvaški župan Bratuša čez 3000 K občinskega denarja. Ako vzame lačni berač peku žemljo, pišejo prvaški listi cele članke. O tej tatvini pa molčijo kakor

grob. Mi pa ne bomo molčali! Kaj je prvaškim tatom? Vun z besedo! Poščevičati je lepo, ali v pravem času treba govoriti ur.

Zaupniki naj nam naznanijo, v katerem kraju in kedaj med volilnim bojem bi bili čoroše trební shodi. Strankarsko vodstvo bode bojevo skrbelo, da se vrši čimveč takih shodov, vav, da terih se bode ljudstvo o naših zahtevah poričevalo: Z bojem do zmage!

Volilni boj je pričel že na celi črti. Pri seveda na že znani način. Raz lece ne si luku družega kakor psovaje čez naprednjaki. Vrtijo vednici, potom misijonev in gostilniški shodugim se širi agitacija za klerikalne kandidate. Lalesedo trdimo, da se noben stan toliko a se prizadeva v politiki, kakor raluader no duhovništvo. In to je žalostno, kelal i ravno duhovniški stan bi moral vedeti za kost v stusove besede: „Moje kraljestvo ni od zemlja sveta“... Prvaški klerikalci strašijo zdajdela „svojo famozno „kmetko zvezo.“ Čudno je, es b je predsednik te zveze politični Revček-Andoče lček, da pa imajo glavno besedo v tej zvezi tancev litikujoči farji. Tudi je čudno, da se klerika P tekem desetletij, v katerih imajo vajete politalem v rokah, niso spomnili na nobeno tako „zvezusne — temveč šele zdaj, ko so volitve pred durmajih. Kaj pomeni sploh ta „zveza“, kaj namenujska kako misli delati itd., tega ne vè nikdo, eč čl zakaj postavlja tudi same profesorje, hofram k kaplane za kandidate, tega pač tudi nikdo ital ve! Kmetška zveza bi morala vendar kmrišel kandidirati. Ali tu se gre pač le za politier v kšeft, le za mandate in pri temu je klerikaleraštv vsako sredstvo dobro došlo. Žalostno, daledica pušti še toliko nezavednih kmetov voditi za besne od teh ljudi! Ali čudno ni. Mesto da bi ričel kmeta izobrazovalo, pitalo se ga je z neslaninikom poneumovalnimi knjigami in časniki. Zanemidaj j jalo se je kmetsko izobrazbo, tako da se zlerika ne dà nakrat popraviti, kar so „voditelji broka, roda“ v desetletjih zagrešili... Vkljub temali pa ne izgubimo poguma! Polagoma odpira taplar zanemarjeni kmet očíj! Polagoma se pripravovjim zmaga napredka. S to zavestjo stopamo napre pečnjaki v volilni boj!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Parade-kmet Roškar kandidira zopet. Miral je res fejt fant in le eno nesrečo je imel art svojem življenju: da je postal poslanec. Korglar ne bil poslanec, vozil bi svoj gnoj na njivo kakuzil, drugi kmetje in nos bi ne nosil tako visob ude kakor ga nosi danes. Ta Roškar je res možab sk da se Bog usmili! Malo takih, — in hudob r k jeziki trdijo, da je tako dobro! Ali, prijatanci Roškar, kaj si pa že naredil za svoje volilno o kaj si kot poslanec dosegel? Mi vemo le enga t kadar je srečal Roškar tega ali onega kaplanč D polizal mu je roke, in kadar je imel vina prodam p šel je med — Nemce! Ali z lizanjem rok eco t ne odreši svet, z lizanjem rok se ne pomako o ljudstvu, z lizanjem rok ne dosežemo velikomiš! Zato, Roškar, bodi pošten in skrij se za svoja v peč, da te nikdo ne vidi, kajti — ljudje so sela r neumnih komedij!

Dvojno lice župana Brumena. Na pustni potvjaš delek je bila pri Andražu Brenčiču v Žabjaho in veselica. Prišel je tudi posestnik in mlin-li b Anton Kekek. Mož je poštenjak od pet do glavetiče čeprav ne trobi v prvaški rog. Kar nakrat plj je pride ragozniški župan Jože Brumen in pridode mlinarja napadati ter psovati, ker je podpis vse prošnjo za nemški poduk in ker čita „Stajercati, k Po našem mnenju Brumena sploh prav nič pupan briga, kakšne liste čitajo drugi ljudje, ki misla, c figa-mož je kakor ragozniški župan. Tiku Brumen je šel na enem dnevu 3 krat od Ptulji bi v Ragoznico in je fehtal malodane na kolenitelj ptujskega župana Orniga, naj vendar sprejmar sk njegovo hčerko v nemško šolo. Jokal in tarnitelj je, da je bilo grozno, — zdaj pa psuje isppusi nemško šolo, za katero se je skoraj pete zbrusi ost Figa-mož, skrij se v zadnji kotiček in ne nabesel leguj druge ljudi, kajti vsi te že dobro poznajokaza

Dr. Korošec, bivši kaplan, prefekt, nadalj N urednik „Fihposov“, bivši poslanec itd. do črieni nes še ni povedal, kaj je kot poslanec storas v Kričanje za dvojezične napise na kolodvorskim a straniščih se vendar ne smesmatrati za „delo“. Kalec je bivši poslanec Korošec za svoje volice dosegeveli in kaj jim je prinesel domu? Mi vemo o K K popr